Lietas arhīva Nr. A42-00279-21
ECLI:LV:ADRJJTN:2021:0510.A420157020.7.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Jelgavā 2021.gada 10.maijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis M.Birkmanis,

piedaloties pieteicējas pārstāvei /pers. A/, zvērinātai advokātei Andrai Bērzkalnei, atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas pārstāvei /pers. B/, /pers. C/, /pers. D/, trešās personas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Vides investīciju fonds" pārstāvim /pers. E/,

atklātā tiesas sēdē videokonferences režīmā *Microsoft Teams* platformā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību Firmas „Albatross" Tukuma rajonā pieteikumu par 2011.gada 23.septembra publisko tiesību līguma par projekta Nr.KPFI-12/114 „Siltuma nodrošināšana ar atjaunojamiem energoresursiem atpūtas kompleksa „Albatross" darbībai" īstenošanu izpildes pareizību un Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas pretpieteikumu par 2011.gada 23.septembra publisko tiesību līguma par projekta Nr.KPFI?12/114 „Siltuma nodrošināšana ar atjaunojamiem energoresursiem atpūtas kompleksa „Albatross" darbībai" izpildes pareizību un pienākuma uzlikšanu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību Firmai „Albatross" Tukuma rajonā atmaksāt saņemto Klimata pārmaiņu finanšu instrumenta finansējumu 135 406,52 *euro* un samaksāt līgumsodu 7041,14 *euro*.

Aprakstošā daļa

[1] 2011.gada 23.septembrī starp SIA „ALBATROSS UN PARTNERI", Latvijas Republikas Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministriju (turpmāk – ministrija) un sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Vides investīciju fonds" (turpmāk – fonds) noslēgts publisko tiesību līgums par projekta Nr.KPFI-12/114 „Siltuma nodrošināšana ar atjaunojamiem energoresursiem atpūtas kompleksa „Albatross" darbībai" (turpmāk – projekts) īstenošanu (turpmāk – Līgums).

[1.1] Saskaņā ar 2014.gada 29.augusta pirkuma līgumu Nr.2/14 pieteicēja sabiedrība ar ierobežotu atbildību Firma „Albatross" Tukuma rajonā ir SIA „ALBATROSS UN PARTNERI" no Līguma izrietošo saistību pārņēmēja.

[1.2] Līgums noslēgts, pamatojoties uz likuma „Par Latvijas Republikas dalību Kioto protokola elastīgajos mehānismos" 10.panta $1.^3$ daļu un Ministru kabineta 2011.gada 4.janvāra noteikumu Nr.12 „Klimata pārmaiņu finanšu instrumenta finansēto projektu atklāta konkursa „Atjaunojamo energoresursu izmantošana siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai" nolikums" (turpmāk – noteikumi Nr.12) 65.punktu, kā arī ministrijas 2011.gada 4.augusta lēmumu Nr.12/114.

[1.3] Puses Līgumā vienojās par Klimata pārmaiņu finanšu instrumenta (turpmāk – KPFI) finansējuma piešķiršanu projektam, projekta īstenošanas kārtību un projekta uzraudzību, Līguma Speciālo noteikumu 1.1.apakšpunktā nosakot, ka projekta īstenošanas rezultātā jāsasniedz oglekļa dioksīda emisijas samazinājuma rādītājs vismaz 3605,08 tonnas CO_2 gadā, kuru saskaņā ar Līguma Vispārīgo noteikumu 4.1.12.1.apakšpunktu pieteicējai bija pienākums sasniegt piecus gadus pēc pēdējā KPFI finansējuma maksājuma veikšanas. Saskaņā ar Līguma Speciālo noteikumu 4.1.1.apakšpunktu ministrija pieteicējai projekta īstenošanai piešķīra 314 496 latus jeb 443 117,50 *euro*.

[1.4] 2019.gada 4.novembrī pieteicēja vērsās fondā, lūdzot nepiemērot finanšu sankcijas, beidzoties projekta monitoringa periodam. Lūgums pamatots ar apstākli, ka pieteicējai ir kļuvusi neiespējama sadarbības turpināšana ar lielāko sadarbības partneri *force majeur*e jeb nepārvaramas varas apstākļu dēļ, ir samazinājies siltumenerģijas patēriņš pieteicējas atpūtas kompleksā, kā rezultātā radīta ievērojama ietekme uz oglekļa dioksīda emisijām.

[1.5] 2019.gada 20.decembrī, pamatojoties uz fonda sniegto atzinumu „Atzinums par projekta līguma grozījumiem monitoringa perioda pagarināšanai", ministrija sagatavoja pieteicējai vēstuli Nr.9?10/11941 par projekta finansējuma atmaksu (turpmāk – vēstule Nr.1), norādot, ka nav sasniegts Līgumā noteiktais sasniedzamais rezultāts, un, pamatojoties uz noteikumu Nr.12 89.punktu, 90.1.apakšpunktu un 92.punktu un Līguma Vispārīgo noteikumu 4.1.1., 4.1.2., 4.1.12.1., 7.1.4. un 7.1.5.apakšpunktu, pieprasa projektam izmaksātā KPFI līdzfinansējuma 135 406,52 *euro*, kas aprēķināts atbilstoši konstatētajai neatbilstībai, atmaksu.

[1.6] Nepiekrītot vēstulē Nr.1 iekļautajam ministrijas aprēķinam, pieteicēja 2020.gada 23.janvārī apstrīdēja aprēķinu kā administratīvo aktu, lūdzot pilnībā atcelt vēstulē Nr.1 iekļauto ministrijas aprēķinu un izdot pieteicējai labvēlīgu administratīvo aktu.

[1.7] 2020.gada 24.februārī ministrija sagatavoja pieteicējai atbildes vēstuli Nr.1?17/1668 (turpmāk – vēstule Nr.2), kurā norādīja, ka vēstuli Nr.1 nevar uzskatīt par administratīvo aktu un to nav iespējams pārskatīt vai atcelt Administratīvā procesa likumā paredzētajā kārtībā. No Līguma izrietošo strīdu starp pieteicēju un ministriju izskatīšana ir piekritīga administratīvajai tiesai.

[2] Nepiekrītot ministrijas lēmumam par līdzfinansējuma atmaksu, kas paziņots pieteicējai vēstulē Nr.1 un vēstulē Nr.2, pieteicēja ar pieteikumu vērsās Administratīvajā rajona tiesā.

Pieteicēja pieteikumā lūdz konstatēt, kā Līgums būtu pareizi jāizpilda attiecībā uz projektam izmaksātā KPFI līdzfinansējuma atmaksas aprēķinu.

Pieteikumā norādīti šādi argumenti.

[2.1] Ministrija nav sniegusi savu vērtējumu par pieteicējas norādīto *force majeure* apstākļu ietekmi uz CO_2 emisijas samazinājuma rezultātiem, jo oglekļa dioksīda emisijas samazinājums ir radies iepriekš neparedzamu un no pieteicējas gribas neatkarīgu ārēju apstākļu dēļ, kas ir ietekmējuši Līgumā un projekta iesniegumā noteikto rezultātu sasniegšanu, proti, sakarā ar 2014.gadā Eiropas Komisijas ekonomisko un tirdzniecības sankciju īstenošanu

pret Krievijas Federāciju, Krievijas Federācija uzsāka ekonomisko sankciju īstenošanu pret Eiropas Savienību, kā rezultātā nepārvaramas varas apstākļu dēļ tika pārtraukta sadarbība ar galveno partneri – Maskavas pilsētas valsts autonomo iestādi „Maskavas bērnu, ģimenes atpūtas un atveseļošanās centrs" (turpmāk – Maskavas centrs) – par bērnu nometņu organizēšanu.

Minētie apstākļi radīja siltumenerģijas patēriņa samazināšanu pieteicējas atpūtas kompleksā, radot ievērojamu ietekmi uz oglekļa dioksīda emisijām un neiespējamību sasniegt noteiktos rezultātus, tādējādi pieteicēja ir atbrīvojama no atbildības par Līguma daļēju vai pilnīgu neizpildi saskaņā ar Līguma 12.1. un 12.2.punktu.

Pieteicēja kopš 2015.gada līdz 2018.gada 31.decembrim nebija radusi risinājumu klientu piesaistei. Tā kā kopš 2016.gada triju gadu termiņā partneri un klienti netika atrasti, projekta monitoringa termiņš netika pagarināts atbilstoši noteikumu Nr.12 93.punktam.

[2.2] Ministrija nav sniegusi savu vērtējumu par pieteicējas veikto citu energoefektivitātes paaugstināšanas pasākumu, kas netika iekļauti sākotnējos projekta aprēķinos un dokumentācijā, bet kas ir ietekmējuši nepieciešamo siltumenerģijas apjomu, ietekmi uz CO_2 emisijas samazinājuma rezultātiem, nav vērtējusi pieteicējas iesniegtos pierādījumus.

[2.3] 2013., 2014., 2015.gadā fonds nepieprasīja pieteicējai iesniegt pasākumu plānu. Pēc fonda 2016.gada 29.augusta vēstules saņemšanas pieteicēja 2016.gada 12.septembrī iesniedza fondā pasākumu plānu un norādīja uz *force majeure* apstākļiem.

[2.4] Pieteicēja nav saņēmusi fonda lēmumu saistībā ar pieteicējas 2016.gada 12.septembrī iesniegto pirmo pasākumu plānu vai tā trūkumiem. Turklāt pēc tam tika saņemtas fonda vēstules par monitoringa perioda pagarināšanu un fonds ir apstiprinājis monitoringa pārskatus par 2016. un 2017.gadu. Uzskata, ka 2016.gada 12.septembrī iesniegtais pirmais pasākumu plāns ir apstiprināts.

[2.5] Atbildot uz fonda 2017.gada 24.oktobra vēstuli, pieteicēja 2017.gada 28.decembrī iesniedza otro pasākumu plānu, kurā norādīja uz *force majeure* apstākļiem un uz veiktajiem energoefektivitātes pasākumiem. Pieteicēja nav saņēmusi fonda lēmumu saistībā ar pieteicējas 2017.gada 28.decembrī iesniegto otro pasākumu plānu vai tā trūkumiem. Uzskata, ka 2017.gada 28.decembrī iesniegtais otrais pasākumu plāns ir apstiprināts.

[2.6] Vēstules Nr.2 4.punktā ministrijas viedoklis par projekta monitoringa periodu (un tā pagarinājumu) un trešā pasākumu plāna apstiprināšanu atšķiras no fonda paustā viedokļa 2019.gada 5.novembra vēstulē, līdz ar to atšķirīgu viedokļu paušana no ministrijas un fonda puses pieteicējas ieskatā ir radījusi nekonsekventu abu iestāžu rīcību un ministrijas prettiesiska aprēķina pieņemšanu.

[2.7] Ministrijas aprēķins neatbilst tiesiskajam regulējumam un ir nesamērīgs. Atmaksājamā līdzfinansējuma summa 135 406,52 *euro* jeb vairāk kā 30 % no KPFI saņemtā finansējuma var radīt nopietnu ietekmi un nelabvēlīgas sekas uz pieteicējas kā komersanta komercdarbību.

[2.8] Līguma Vispārīgo noteikumu 7.3.apakšpunktā noteiktais līgumsods ir noteikts prettiesiski, neesot attiecīgam pilnvarojumam normatīvajos aktos, tādējādi ministrijai nav tiesību prasīt līgumsoda samaksu.

[2.9] Lietā piemērojami noteikumi Nr.12 redakcijā, kas bija spēkā līdz 2017.gada 31.augustam, turklāt ir iestājies prasījuma tiesību noilgums, jo tiesības atprasīt finansējumu radās jau 2015.gadā.

[3] Ministrija iesniedza rakstveida paskaidrojumus par pieteikumu, kā arī pretpieteikumu par Līguma izpildes pareizību un pienākuma uzlikšanu pieteicējai atmaksāt saņemto KPFI finansējumu 135 406,52 *euro* un samaksāt līgumsodu 7041,14 *euro*.

Ministrija norāda, ka pieteikumu neatzīst un lūdz noraidīt, pamatojoties uz šādiem argumentiem.

[3.1] Līgums tika noslēgts, lai sasniegtu konkursa „Atjaunojamo energoresursu izmantošana siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai" mērķi. Līdz ar to konkursa ietvaros būtisks ir apstāklis, lai KPFI finansējuma saņēmēji sasniedz tieši tos rādītājus, kas norādīti projekta iesniegumā un Līgumā.

[3.2] Pēc pieteicējas fondā iesniegtajiem un fonda apstiprinātajiem ikgadējiem monitoringa pārskatiem nevienā gadā netika sasniegts Līguma Speciālo noteikumu 1.1.apakšpunktā iekļautais sasniedzamais oglekļa dioksīda emisijas samazinājuma rādītājs.

Pieteicējai, iesniedzot projekta iesniegumu, bija jāizvērtē riski un jāparedz iespējamās grūtības, kas varētu rasties komercdarbības laikā, tai skaitā arī jāparedz iespējamā partneru maiņa, tādējādi jau sākotnēji projekta iesniegumā norādot mazāku CO_2 emisijas samazinājumu.

[3.3] Atgūstamo neattiecināmo līdzekļu apjomu, ja monitoringa periods nav pagarināts, nosaka, izmantojot noteikumu Nr.12 90.1.apakšpunktā norādīto formulu. Ministrija aprēķinu formulā izmantoja datus atbilstoši pieteicējas iesniegtajos un fonda apstiprinātajos monitoringa pārskatos norādītajai informācijai. Ņemot vērā noteikumu Nr.12 73.punktu, projekta neattiecināmās izmaksas ir aprēķinātas 135 406,52 *euro*.

Līguma Vispārīgo noteikumu 7.1.apakšpunktā ietvertā norāde par daļēju finansējuma atprasīšanu konkrētajā situācijā jau izpildās, jo ministrija neprasa pieteicējai atmaksāt visu saskaņā ar Līgumu piešķirto KPFI finansējumu, bet gan daļu. Ministrijai nav rīcības brīvības attiecībā uz atmaksājamās summas apmēra noteikšanu.

[3.4] Jebkuri grozījumi Līgumā atbilstoši Līguma Vispārīgo noteikumu 11.1.apakšpunktam un noteikumu Nr.12 93.punktam (attiecībā uz monitoringa perioda pagarināšanu) puses noformē rakstveidā. Tā kā Līguma ietvaros šāda vienošanās netika noslēgta, ņemot vērā iesniegtajos pasākumu plānos norādīto informāciju un ietverto pasākumu vispārīgo raksturu, monitoringa periods attiecīgi netika pagarināts.

[3.5] Saskaņā ar Līguma Vispārīgo noteikumu 4.1.12.7.apakšpunktu pieteicējas pienākums bija nekavējoties informēt fondu par jebkādiem notikumiem un apstākļiem, kas apdraud vai negatīvi ietekmē, vai varētu apdraudēt, vai negatīvi ietekmēt projekta īstenošanu, projekta mērķus vai rezultātus, vai Līguma izpildi. Pieteicēja pirmo reizi tikai 2016.gadā (pēc trešā projekta monitoringa gada) ar 2016.gada 12.septembra vēstuli informēja fondu par pieteicējas ieskatā it kā esošiem nepārvaramas varas apstākļiem.

[3.6] Ministrija nesaskatīja iespēju piemērot noteikumu Nr.12 92.punktu, jo sadarbības partnera zaudēšana varēja rasties arī neesot Eiropas Savienības sankcijām pret Krievijas Federāciju. Plānotā sadarbības partnera zaudēšana varēja būtiski mainīt Līguma līdzsvaru, taču nepadarīja tā izpildi neiespējamu, jo stabilas un plānotas uzņēmējdarbības ietvaros sadarbības partneriem saprātīgā termiņā būtu jābūt aizstājamiem ar citiem partneriem vai klientiem.

Pieteicēja kopš 2015.gada nebija radusi risinājumu jaunu partneru vai klientu piesaistei. Kā arī katru gadu iesniegtie monitoringa pārskati norādīja uz situācijas pasliktināšanos, nevis uzlabošanos.

[3.7] Vēstule Nr.2 ir uzskatāma par ministrijas pirmstiesas paziņojumu Līguma ietvaros ar informāciju par pieņemto lēmumu un norādi par ministrijas pienākumu atbilstoši Līguma noteikumiem pieprasīt finansējuma atmaksu noteiktajā termiņā.

Šādu paziņojumu nav iespējams pārskatīt vai atcelt Administratīvā procesa likumā paredzētajā kārtībā. Ja līdzējs administratīvo līgumu pienācīgi nepilda, otrs līdzējs var prasīt tā izpildi tiesas ceļā.

[3.8] Vēstulē Nr.1 veikta atsauce gan uz noteikumu Nr.12, gan Līguma Vispārīgo noteikumu normām, kas paredz tiesības ministrijai pieņemt lēmumu par projektam izmaksāto finanšu instrumenta līdzekļu atzīšanu par neattiecināmiem un finanšu instrumenta līdzekļu atgūšanu. Kā arī vēstulei Nr.1 pievienots saskaņā ar noteikumu Nr.12 90.1.apakšpunktu veiktais atgūstamo līdzekļu aprēķins.

Ja pieteicēja nepiekrita vai tai radās neskaidrības par lēmumu, tā varēja vērsties ministrijā, ko pieteicēja arī darīja ar 2020.gada 23.janvāra iesniegumu, lai skaidrotu savu pozīciju vai viedokli par lēmumu. Ministrija vēstulē Nr.2 sniedza atbildes uz pieteicējas interesējošiem jautājumiem par pieņemto lēmumu.

[3.9] Likumā ir dots tiešs pilnvarojums iestādei, kura slēdz publisko tiesību līgumu, savstarpējās vienošanās ceļā ar privātpersonu līgumā ietvert Civillikumā paredzētos tiesību institūtus, piemēram, līgumsodu, procentus, rokas naudu u.tml. Pieteicēja Līguma noteikumam par līgumsodu ir piekritusi, atzinusi to par samērīgu, un līdz pat šai dienai nav vērsusies ne ministrijā, ne Administratīvajā tiesā ar prasījumu to izslēgt vai atzīt par spēkā neesošu.

[4] Fonds paskaidrojumā pieteikumu uzskata par nepamatotu, savukārt pretpieteikumu par pamatotu, norādot šādus argumentus.

[4.1] Pieteicēja nekorekti norāda, ka 2013., 2014., 2015.gadā fonds nepieprasīja pieteicējai iesniegt pasākuma plānu, jo fonds jau 2014.gada 2.aprīlī pēc monitoringa pārskata par pirmo monitoringa gadu izvērtēšanas lūdza pieteicēju iesniegt pasākuma plānu.

[4.2] Pieteicēja 2014.gada 19.maijā iesniedza skaidrojumu, ka rezultāti netika sasniegti, jo bija silta ziema un katlu māja kurināta ar mazāku jaudu, un ka turpmāk arī ziemā nometnē uzturēsies bērni un tiks panākts nepieciešamais CO_2 samazinājums.

[4.3] Saskaņā ar noteikumu Nr.12 85.punktu pieteicējai pasākuma plāns ir jāiesniedz pastāvīgi pēc fonda paziņojuma, kad ir konstatēta oglekļa dioksīda emisiju samazinājuma neatbilstība.

2016.gada 12.septembrī iesniegtajā vēstulē pieteicēja nenorādīja uz *force majeure* apstākļiem, bet norādīja, ka jau 2015.gadā tika uzsāktas darbības jaunu tirgu un klientu piesaistei, kā rezultātā ir izdevies mazliet palielināt bērnu skaitu nometnē, kā arī iegūt jaunus klientus, kas izmanto atpūtas kompleksu „Albatross" kā vietu savu nometņu organizēšanai (dažādi sporta klubi, deju skolas u.c.) un fondam, izvērtējot iesniegto informāciju, nebija pamata to atzīt kā neatbilstošu noteikumu Nr.12 prasībām.

[4.4] Pieteicēja tikai 2017.gada 28.decembrī informēja par *force majeure* apstākļiem projektā, tādējādi faktiski būtiski mainot visus iepriekš iesniegtos paskaidrojumus par projekta rezultātu nesasniegšanu. Pieteicēja projekta monitoringa perioda laikā sniedza pretrunīgu informāciju par papildu oglekļa dioksīda emisijas samazinājumu, kas radies, īstenojot pasākumus ēkās, kurām bija paredzēts nodrošināt siltumenerģiju ar projektā uzstādītajām tehnoloģiskajām iekārtām, un tikai 2019.gada 4.novembra vēstulē iesniedza aprēķinus, ko bija apstiprinājis neatkarīgs eksperts ēku energoefektivitātes jomā.

[4.5] Fonds 2019.gada 5.novembra vēstulē vadījās no noteikumu Nr.12 prasībām un tikai ministrijai ir tiesības saskaņā ar noteikumu Nr.12 92.punktu ņemt vērā oglekļa dioksīda emisiju samazinājuma apjomu no papildu pasākumiem un samazināt neattiecināmo projektam izmaksāto finanšu instrumenta līdzekļu apmēru.

[5] Pieteicēja paskaidrojumā neatzīst pretpieteikumu, pamatojoties uz pieteikumā norādītajiem argumentiem, papildus norāda, ka ministrija ir prettiesiski aprēķinājusi līgumsodu. Uz Līgumu attiecināmi arī Civillikuma noteikumi un Senāta Civillietu departamenta judikatūrā nostiprinātās atziņas, kuras saskan ar publisko tiesību līgumu institūta jēgu, proti, ja nokavējuma iemesls ir parādnieka pamatotas šaubas, tas nevar būt pamats nokavējuma procentu piedziņai, un par laiku, kamēr pastāv strīds, nav pieļaujama likumisko procentu aprēķināšana.

[6] Pieteicējas pārstāvji tiesas sēdē uzturēja pieteikumu un neatzina pretpieteikumu, pamatojoties uz pieteikumā un rakstveida paskaidrojumā norādītajiem argumentiem.

[7] Ministrijas pārstāvji tiesas sēdē uzturēja pretpieteikumu daļā par finansējuma atmaksu un neatzina pieteikumu, pamatojoties uz vēstulē Nr.1, vēstulē Nr.2, rakstveida paskaidrojumā un pretpieteikumā norādītajiem argumentiem. Vienlaikus atzina, ka, ņemot vērā Senāta izteikto viedokli līdzīgās lietās, līgumsods nav piemērojams.

Papildus paskaidroja, ka pēc būtības noteikumos Nr.12 ietvertā formula nemainījās. Turklāt jauno normu var piemērot arī tiem apstākļiem, kas turpinās. Aprēķinot atgūstamā finansējuma apmēru, ņem vērā piecus gadus. Ja lēmums par finansējuma atgūšanu tiktu pieņemts jau pēc diviem gadiem, atmaksājamā summa būtu lielāka. Iestāde ļāva uzlabot rādījumus. Noilgums nav iestājies, jo nepārtraukti notikusi komunikācija, dodot iespēju izpildīt uzņemtās saistības, turklāt publisko tiesību līgumiem nav piemērojamas Komerclikuma normas.

[8] Fonda pārstāvis tiesas sēdē pieteikumu uzskatīja par nepamatotu, savukārt pretpieteikumu par pamatotu, pamatojoties uz rakstveida paskaidrojumā norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[9] Ar Līgumu, kas sastāv no Līguma Speciālajiem un Vispārīgajiem noteikumiem, pieteicējai piešķirts KPFI finansējums 314 496 lati jeb 443 117,50 *euro* projekta īstenošanai ar mērķi samazināt oglekļa dioksīda emisiju atpūtas kompleksā „Albatross", samazinot siltumenerģijas patēriņu, nodrošinot pāreju no tehnoloģijām, kas izmanto fosilos energoresursus, uz tehnoloģijām, kas izmanto atjaunojamos energoresursus (*lietas I sējuma 13.–28.lapa*).

Līguma Vispārīgo noteikumu 4.1.1.apakšpunkts noteic, ka pieteicējas pienākums ir īstenot projektu, ievērojot projekta īstenošanas termiņu un nodrošinot projekta mērķa un projektā plānoto rezultātu sasniegšanu, tajā skaitā oglekļa dioksīda emisijas samazinājumu. Atbilstoši Līguma Speciālo noteikumu 1.punktam pieteicējai projekta īstenošanas rezultātā jāsasniedz oglekļa dioksīda emisijas samazinājuma rādītājs 3605,08 tonnas CO_2 gadā.

Saskaņā ar Līguma Vispārīgo noteikumu 4.1.12.1.apakšpunktu pieteicējai ir pienākums piecus gadus pēc pēdējā KPFI finansējuma maksājuma veikšanas pieteicējai projekta ietvaros nodrošināt projekta un tā rezultātu atbilstību konkursa īstenošanu regulējošos Ministra kabineta noteikumos noteiktajiem nosacījumiem KPFI finansējuma piešķiršanai.

Atbilstoši pieteicējas pieteikumā norādītajam pēdējais KPFI finansējuma maksājums pieteicējai veikts 2012.gada 27.augustā. Savukārt ministrija iesniegtajā pretpieteikumā norādījusi, ka projekta monitoringa piecu gadu termiņš noslēdzies 2017.gada 31.augustā. Tādējādi lai varētu atzīt, ka pieteicēja nodrošinājusi projekta mērķa sasniegšanu, pieteicējai katru gadu piecu gadu ilgā monitoringa periodā bija jāsasniedz oglekļa dioksīda emisijas samazinājuma rādītājs 3605,08 tonnas CO_2 gadā.

[10] Lietā nav strīda, ka pieteicēja nav sasniegusi projekta mērķi, jo piecu gadu monitoringa periodā nevienā no monitoringa pārskata gadiem pieteicēja nav sasniegusi oglekļa dioksīda emisijas samazinājuma rādītāju 3605,08 tonnas CO_2 gadā.

Atbilstoši fonda sagatavotajā atzinumā „Atzinums par projekta līguma grozījumiem monitoringa perioda pagarināšanai" fiksētajiem datiem 2013.gadā oglekļa dioksīda emisijas samazinājuma rādītājs bija 3279,62 tonnas CO_2 gadā, 2014.gadā 3255,22 tonnas CO_2 gadā, 2015.gadā 3253,65 tonnas CO_2 gadā, 2016.gadā 225,32 tonnas CO_2 gadā un 2017.gadā 377,72 tonnas CO_2 gadā (*lietas I sējuma 198.–202.lapa*).

[11] Līguma Vispārīgo noteikumu 7.1.4.apakšpunkts paredz, ka atbildīgā iestāde var samazināt vai pilnībā nepiešķirt atbalsta summu vai pieprasīt

finansējuma saņēmējam atmaksāt tam jau samaksāto atbalsta summu vai tās daļu, ja finansējuma saņēmējs nepilda Līguma 4.1.punktā noteiktos pienākumus.

Tādējādi tiesa secina, ja pieteicēja nenodrošina projektā plānotā rezultāta – oglekļa dioksīda emisijas samazinājuma rādījuma 3605,08 tonnas CO_2 gadā – sasniegšanu, atbildīgā iestāde jeb ministrija var pieprasīt finansējuma saņēmējam atmaksāt tam jau samaksāto atbalsta summu vai tās daļu.

[12] Pieteicēja uzskata, ka ministrija nepamatoti atzinusi faktu, ka nav sasniegts Līgumā noteiktais sasniedzamais rezultāts un lēmusi par projektam izmaksātā KPFI finansējuma 135 406,52 *euro* atmaksu.

Kā pamata argumentu pieteicēja norāda *force majeure* apstākļu ietekmi uz CO_2 emisijas samazinājuma rezultātiem, jo oglekļa dioksīda emisijas samazinājums ir radies iepriekš neparedzamu un no pieteicējas gribas neatkarīgu ārēju apstākļu dēļ, kas ir ietekmējuši Līgumā un projekta iesniegumā noteikto rezultātu sasniegšanu.

Tiesa uzskata, ka pieteicējas izvirzītais arguments nav pamatots, balstoties uz turpmāk norādīto.

[12.1] Nepārvaramas varas apstākļu skaidrojums ir ietverts Līguma Vispārīgo noteikumu 12.punktā, nosakot, ka puses tiek atbrīvotas no atbildības par daļēju vai pilnīgu līguma neizpildi, ja šī neizpilde ir radusies pēc līguma noslēgšanas nepārvaramas varas rezultātā, ko puses nav varējušas paredzēt un novērst saprātīgiem līdzekļiem. Nepārvarama vara nozīmē nekontrolējamu notikumu, ko nav bijis iespējams paredzēt un ko puse nevar iespaidot. Ar nepārvaramu varu tiek saprasti jebkādi no puses gribas neatkarīgi apstākļi (ja tā ir rīkojusies saprātīgi un godīgi), kuru rezultātā nav bijis iespējams saistības izpildīt pienācīgi vai izpildīt vispār, ja puse šos apstākļus nav spējusi paredzēt, un ja šos apstākļus nav bijis iespējams novērst ar saprātīgiem un godīgiem paņēmieniem.

Savukārt Līguma Vispārīgo noteikumu 4.1.12.7.apakšpunkts noteic, ka pieteicējai ir pienākums nekavējoties informēt fondu par jebkādiem notikumiem un apstākļiem, kas apdraud vai negatīvi ietekmē, vai kas varētu apdraudēt vai negatīvi ietekmēt projekta īstenošanu, projekta mērķus vai rezultātus vai Līguma izpildi.

Tiesa atzīst, ka ne jebkurš nekontrolējams notikums, ko nav bijis iespējams paredzēt un ko puse nevar iespaidot, negatīvi ietekmēs Līguma izpildi. Līdz ar to pieteicējas pienākums ir nekavējoties ziņot par šādu apstākļu iestāšanos. Ja pieteicēja pati par tiem neziņo atbilstoši Līguma noteikumiem, pastāv pamatotas bažas par nepārvaramas varas apstākļu iestāšanos un to būtisku ietekmi uz Līguma izpildi.

[12.2] Pieteicēja nepārvaramas varas apstākļu iestāšanos skaidro ar 2014.gadā Eiropas Komisijas ekonomisko un tirdzniecības sankciju īstenošanu pret Krievijas Federāciju no vienas puses un Krievijas Federācijas ekonomisko sankciju īstenošanu pret Eiropas Savienību no otras puses, kā rezultātā nepārvaramas varas apstākļu dēļ tika pārtraukta sadarbība ar galveno partneri – Maskavas centru – par bērnu nometņu organizēšanu.

Analizējot Līguma izpildes gaitu, tiesa konstatē, ka pieteicēja tikai 2016.gadā, atbildot uz fonda pieprasījumu sniegt skaidrojumu un pasākuma plānu CO_2 emisiju samazinājuma neatbilstības novēršanai, 2016.gada 12.septembra vēstulē Nr.26/16 informējusi fondu, ka savstarpējās ekonomiskās sankcijas ir atstājušas būtisku iespaidu uz pieteicējas darbību un izaugsmes iespējām, jo pieteicējas pamatdarbība līdz 2015.gadam bija bērnu nometnes uzturēšana un bērnu no Krievijas Federācijas atpūtas organizēšana Latvijā. Politiskās situācijas un ekonomisko sankciju dēļ pieteicēja 2015.gadā darbojās ar daudz mazāku noslodzi nekā bija plānots (*lietas I sējuma 73.lapa*).

Minētajā vēstulē pieteicēja nenorāda, ka iestājušies nepārvaramas varas apstākļi, bet gan tieši pretēji, informē fondu, ka 2015.gadā uzsāktas darbības jaunu tirgu un klientu piesaistei, kā rezultātā ir izdevies mazliet palielināt bērnu skaitu atpūtas kompleksā „Albatross", kā arī iegūt jaunus klientus, kas izmanto atpūtas kompleksu savu nometņu organizēšanai (dažādi sporta klubi, deju skolas u.c.). Pieteicēja skaidro, ka 2015./2016.gada ziemas sezonā darbojās baseins, kas tika atvērts pēc rekonstrukcijas 2015.gada oktobrī. Baseinu apmeklē ne tikai tuvākās apkaimes iedzīvotāji, bet arī baseina noslodzes palielināšanai pieteicēja sadarbojas ar vietējām skolām, kuras sūta uz peldētapmācību skolēnus (Engure, Tukums, Lapmežciems, Mērsrags u.c.), kā arī lokālajiem uzņēmumiem, kam ir iespēja iznomāt baseinu saviem darbiniekiem. Vēstules nobeigumā pieteicēja pauž apņemšanos sasniegt plānoto noslodzi, aktīvi turpinot darbu pie jaunu klientu piesaistes.

No vēstulē sniegtā situācijas izklāsta nav iespējams secināt, ka politiskā situācija un ekonomiskās sankcijas, kuru rezultātā pārtraukta sadarbība ar galveno partneri – Maskavas centru –, varētu pilnībā apdraudēt vai negatīvi ietekmēt projekta īstenošanu, projekta mērķus vai rezultātus vai Līguma izpildi. Pieteicēja paudusi stingru apņemšanos rast situācijas risinājumu.

[12.3] Fonds 2017.gada 24.oktobrī nosūtījis pieteicējai vēstuli Nr.8.-1./2854, kurā informējis pieteicēju, ka saskaņā ar pieteicējas iesniegtajiem monitoringa pārskatiem pieteicēja nav sasniegusi vidējo oglekļa dioksīda samazinājumu monitoringa periodā. Fonds norādījis, ka, nesasniedzot vidējo rādītāju piecu gadu monitoringa periodā, pieteicējai ir divas izvēles iespējas: atmaksāt finansējumu proporcionāli neizpildei (indikatīvā finanšu korekcija 135 406,52 *euro*) vai realizēt papildu pasākumus un pagarināt monitoringa periodu vēl par maksimums trim gadiem, pēc kuriem projekta rezultātus vērtēs pēc pieciem labākajiem gadiem. Fonds lūdzis pieteicēju informēt par pieņemto lēmumu līdz 2017.gada 1.decembrim, un pasākuma plānu iesniegt ne vēlāk kā līdz 2017.gada 31.decembrim (*lietas I sējuma 31.lapa*).

Pieteicēja 2017.gada 28.decembra vēstulē Nr.21/17, atbildot uz fonda 2017.gada 24.oktobra vēstuli Nr.8.-1./2854, lūgusi pagarināt monitoringa periodu vēl uz trīs gadiem un iesniegusi pasākuma plānu oglekļa dioksīda emisiju samazinājumam. Pieteicēja, skaidrojot vidējā oglekļa dioksīda samazinājuma nesasniegšanas iemeslus, atsaukusies uz nepārvaramas varas apstākļiem, norādot, ka savstarpējo ekonomisko sankciju attiecībās ar Krieviju rezultātā lauzts sadarbības līgums par bērnu nometnes uzturēšanu un bērnu no Krievijas atpūtas organizēšanu Latvijā (*lietas I sējuma 32., 33.lapa*).

Kā jau iepriekš konstatēts, projekta piecu gadu monitoringa termiņš noslēdzās 2017.gada 31.augustā. Tādējādi secināms, ka pieteicēja par nepārvaramas varas apstākļu iestāšanos pirmo reizi paziņojusi tikai 2017.gada 28.decembrī, proti, pēc piecu gadu monitoringa perioda beigām.

[12.4] Atzīstams, ka jēdziens „nepārvarama vara" (*force majeure*) nav definēts ne Civillikumā, ne kādā citā Latvijas normatīvajā aktā. Tomēr gan tiesību doktrīnā, gan tiesu praksē ir nostiprinājusies šā jēdziena izpratne. Ministrija pretpieteikumā ir atsaukusies uz Senāta 2011.gada 26.janvāra spriedumu lietā Nr.SKC-11/2011 (C27099106), kurā sniegts minētā jēdziena skaidrojums. Proti, uz to var tikt attiecināti gan romiešu tiesībās apzīmētie apstākļi, gan UNIDROIT Starptautisko komerclīgumu principu 7.1.7.pantā ietvertais formulējums, gan Latvijai saistošās ANO 1980.gada 11.aprīļa (Vīnes) Konvencijas par starptautiskajiem preču pirkuma-pārdevuma līgumiem 79.panta 1.punkta formulējums, kā arī tiesību zinātnē dotā nepārvaramas varas definīcija vai vispārīgs skaidrojums, turklāt minētais uzskaitījums nav izsmeļošs. Piemēram, no ANO 1980.gada 11.aprīļa (Vīnes) Konvencijas par starptautiskajiem preču pirkuma-pārdevuma līgumiem 79.panta izriet, ka puse neatbild par jebkuras savas saistības neizpildīšanu, ja pierādīts, ka tā bija tāda šķēršļa radīta, kuru puse nespēj kontrolēt, no puses saprātīgi nevarēja gaidīt šī šķēršļa ņemšanu vērā, līgumu slēdzot, vai izvairīšanos no šī šķēršļa, vai šķēršļa vai tā seku pārvarēšanu, šķērslis nav puses vai tās kontrolē esošas personas rīcības dēļ. Nepārvaramas varas koncepcija sastāv no četriem elementiem: 1) notikums, no kura nav iespējams izvairīties un kura sekas nav iespējams pārvarēt; 2) saprātīga persona līguma noslēgšanas brīdī notikumu nevarēja paredzēt; 3) notikums nav puses vai tās kontrolē esošas personas rīcības dēļ; 4) notikums saistību izpildi padara ne tikai apgrūtinošu, bet neiespējamu (*minētā sprieduma 10.punkts*).

Tiesa piekrīt pieteicējas viedoklim, ka abpusēji piemērotās ekonomiskās sankcijas varēja radīt pieteicējai šķērsli, kas bija ārpus tās kontroles.

Taču, tiesas ieskatā, šāda šķēršļa rašanās pati par sevi vēl nerada tiesības izvairīties no saistību izpildes, jo minētais ir tikai viens no kritērijiem, lai atzītu nepārvaramas varas esību. Proti, ir nošķirams nepārvaramas varas gadījums no grūtībām, kad kāds notikums būtiski maina līguma līdzsvaru. Respektīvi, ņemot vērā, ka viena no nepārvaramas varas konstatēšanas pazīmēm ir apstāklis, ka radīto šķērsli nevar pārvarēt (*Agris Bitāns. Civiltiesiskā atbildība un tās veidi. Rīga: AGB, 1997, 108.lpp.*), tad visos tajos gadījumos, kad šķērsli var pārvarēt, atsaukšanās uz nepārvaramas varas klauzulu nav iespējama. Kaut arī radušais apgrūtinājums līdzējam izpildīt līgumu ir tikpat liels, cik nepārvaramas varas gadījumā.

Izskatāmajā gadījumā tas bija pieteicējas risks balstīt komercdarbību uz sadarbību ar vienu lielu klientu, jo jebkurā gadījumā pieteicējai vajadzēja paredzēt iespēju, ka sadarbība ar Maskavas centru varēja samazināties vai izbeigties arī pavisam citu iemeslu dēļ. Tāpat nav pierādīts fakts, ka gadījumā, ja sankcijas netiktu piemērotas, pieteicēja būtu sasniegusi Līgumā noteikto oglekļa dioksīda emisijas samazinājumu 2016. un 2017.gadā, jo pirms sankciju seku iestāšanās 2013., 2014. un 2015.gadā plānotais oglekļa dioksīda emisijas samazinājums netika sasniegts. Tieši otrādi, novērojama neliela, tomēr pretēja tendence – sasniedzamais oglekļa dioksīda emisijas samazinājums nevis palielinājās, bet gan katru gadu samazinājās no 3279,62 tonnām CO_2 2013.gadā uz 3253,65 tonnām CO_2 2015.gadā.

[12.5] Bez ievērības nav atstājams fakts, ka, atbilstoši ministrijas norādītajam, konkursā pieteicās 265 pretendenti, no kuriem tikai 26 projekti tika apstiprināti, savukārt 106 projekti tika noraidīti finansējuma trūkuma dēļ. Tā kā konkursa ietvaros viens no noteicošajiem iesniegto projektu iesniegumu kvalitātes vērtēšanas kritērijiem bija CO_2 emisijas samazinājums gadā un projektā sagaidāmais CO_2 emisijas samazinājuma efektivitātes rādītājs, KPFI finansējuma piešķiršana šo 26 projektu īstenošanai un atteikums piešķirt finansējumu citu projektu īstenošanai bija lielā mērā atkarīgs tieši no šiem projekta iesniegumā uzrādītajiem rādītājiem. Līdz ar to konkursa ietvaros būtisks ir apstāklis, lai KPFI finansējuma saņēmēji sasniedz tieši tos rādītājus, kas norādīti projekta iesniegumā un Līgumā.

Tas, ka pieteicēja, iespējams, kļūdījās, projekta pieteikumā norādot pārāk augstu sagaidāmā CO_2 emisijas samazinājuma efektivitātes rādītāju, kuru pēc tam vēlāk nebija iespējams izpildīt vispār, nav saistāms ar nepārvaramu varu un nav pamats lai atbrīvotu pieteicēju no Līguma saistību izpildes.

[12.6] Tiesības saņemt Eiropas Savienības atbalstu nav absolūtas, tā ir priekšrocība, kas izmantojama tikai tad, ja tiesību normās un konkrētajos līgumos noteiktie priekšnosacījumi izpildīti pēc būtības. Ja visi priekšnosacījumi nav izpildīti, atbalsta saņēmējam nevar rasties tiesiskā paļāvība, ka saņemtais sabiedriskais finansējums netiks atprasīts. Turklāt konkrētajā gadījumā atbilstoši Līguma Vispārīgo noteikumu 4.1.1., 4.1.12.1. un 7.1.4.apakšpunktā noteiktajam pieteicējai bija zināmas ministrijas tiesības un savi pienākumi gadījumā, ja tā neizpildīs visus Līguma nosacījumus un neievēros saistošo tiesību normu prasības.

[12.7] Balstoties uz iepriekš minēto, atzīstams, ka pieteicēja par nepārvaramas varas apstākļu iestāšanos informējusi otru Līguma pusi – fondu – novēloti. Paziņojums par nepārvaramas varas apstākļu iestāšanos ir pretrunā ar pieteicējas iepriekš izteikto apņemšos strādāt pie jaunu klientu piesaistes. Secināms, ka pieteicējas rīcība nav bijusi konsekventa un paziņojums par nepārvaramas varas apstākļu iestāšanos iesniegts brīdī, kad fonds paziņojis par savām tiesībām lūgt atmaksāt KPFI finansējumu proporcionāli Līguma neizpildei.

Ievērojot iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējas norāde uz ekonomisko sankciju piemērošanu attiecībās ar Krieviju, kas samazināja klientu plūsmu atpūtas kompleksā un iespējas komercdarbībā, nav atzīstama par nepārvaramas varas apstākli, kas varētu atsvabināt pieteicēju no saistību izpildes. Tādējādi pieteicēja nav atbrīvojama no atbildības par Līguma daļēju vai pilnīgu neizpildi saskaņā ar Līguma Vispārīgo noteikumu 12.1. un 12.2.punktu.

[13] Lietā nav izšķirošas nozīmes argumentam, ka, pamatojoties uz noteikumu Nr.12 (*redakcijā, kas bijā spēkā līdz 2017.gada 31.augustam*) 87.punktu, ministrijai bija tiesības jau 2015.gadā lemt par projektam izmaksāto finanšu instrumenta līdzekļu atzīšanu par neattiecināmiem un finanšu instrumenta līdzekļu atgūšanu projekta līgumā noteiktajā kārtībā. Lietā nav strīda, ka ministrijai šādas tiesības bija, jo atbilstoši pieteicējas iesniegtajiem monitoringa pārskatiem par 2013. un 2014.gadu oglekļa dioksīda emisijas samazinājums atbilstoši Līguma noteikumiem netika sasniegts. Vienlaikus, ja oglekļa dioksīda emisijas samazinājums netiek sasniegts turpmākajos monitoringa gados, kā tas ir izskatāmajā gadījumā, ministrija nezaudē tiesības lemt par līdzekļu atgūšanu.

Neskatoties uz to, ka saskaņā ar pieteicējas iesniegtajiem monitoringa pārskatiem pieteicēja nav sasniegusi vidējo oglekļa dioksīda samazinājumu monitoringa periodā, fonds 2017.gada 24.oktobra vēstulē Nr.8.-1./2854 piedāvāja pieteicējai kā vienu no risinājumiem realizēt papildu pasākumus, iesniedzot pasākuma plānu, un pagarināt monitoringa periodu vēl par maksimums trim gadiem, pēc kuriem projekta rezultātus vērtēs pēc pieciem labākajiem gadiem.

Pieteicēja 2017.gada 28.decembra vēstulē Nr.21/17 lūgusi pagarināt monitoringa periodu vēl uz trīs gadiem un iesniegusi pasākuma plānu oglekļa dioksīda emisiju samazinājumam. Tādējādi pieteicēja izteikusi gribu turpināt Līguma attiecības, sasniedzot projekta mērķi, kas šinī gadījumā nozīmē to, ka saistību neizpildes gadījumā ir piemērojama noteikumu Nr.12 redakcija, kas bija spēkā no 2017.gada 1.septembra. Līdz ar to ministrija pareizi piemērojusi tiesību normas, rīkojoties saskaņā ar noteikumu Nr.12 (*redakcijā, kas bija spēkā no 2017.gada 1.septembra*) 89., 90., 91. un 92.punkta noteikumiem, uzliekot pienākumu atmaksāt projektam piešķirto KPFI finansējumu.

Līdz ar to pieteicēja nepamatoti uzskata, ka noilguma termiņš būtu skaitāms no 2015.gada. Lēmumu par finansējuma atmaksu ministrija pieņēmusi 2019.gada 20.decembrī, par to paziņojot pieteicējai (*lietas I sējuma 35.lapa*). Monitoringa termiņš noslēdzies 2017.gada 31.augustā. Secināms, ka lietā nav konstatējama trīs gadu noilguma termiņa iestāšanās.

[14] Balstoties uz iepriekš minēto tā kā pieteicēja ir pārkāpusi Līguma Vispārīgo noteikumu 4.1.1. un 4.1.12.1.apakšpunkta prasības, kā arī noteikumos Nr.12 un likumā „Par Latvijas Republikas dalību Kioto protokola elastīgajos mehānismos" noteikto un ar šādu rīcību radījusi situāciju, kurā netiek sasniegts projekta mērķis, ignorējot fonda aicinājumus novērst konstatētos pārkāpumus, pieteicējai saskaņā ar Līguma Vispārīgo noteikumu 7.1.4. un 7.1.5.apakšpunktu ir pienākums atmaksāt ministrijai tās izmaksāto atbalsta summu 135 406,52 *euro*.

[15] Saskaņā ar Līguma Vispārīgo noteikumu 7.3.apakšpunktu atbildīgās iestādes (ministrijas) noteiktā atbalsta summas atmaksas termiņa nokavējuma gadījumā finansējuma saņēmējs maksā līgumsodu 0,1 procentu apmērā no neatmaksātās summas par katru nokavēto dienu.

Ministrijas prasījums par līgumsoda 7041,14 *euro* piedziņu no pieteicējas ir noraidāms, jo šāda līgumsoda piemērošanu neparedz projekta vadību regulējošie ārējie normatīvie akti – likums „Par Latvijas Republikas dalību Kioto protokola elastīgajos mehānismos" un noteikumi Nr.12. Arī Senāts līdzīgā lietā nav saskatījis, ka tiesību normās ministrijai būtu piešķirta rīcības brīvība attiecībā uz līgumsoda paredzēšanu projektu īstenošanas līgumos (*Senāta 2021.gada 15.janvāra sprieduma lietā Nr.SKA-149/2021 (A420234817) 18.punkts*).

Ņemot vērā šo Senāta attīstīto praksi lietās, kurās ministrija ir procesa dalībniece, un to, ka pieteikumā līgumsoda piemērošanas tiesiskais pamats, izņemot atsauci uz pašu līgumu, nav argumentēts, tiesa līgumsoda piemērojamības jautājumu šajā spriedumā izvērstāk neanalizē. Vienīgi norāda, ka līgumsodu publisko tiesību līgumā var paredzēt tikai gadījumā, ja šāds atbildības līdzeklis noteikts konkrētās publiski tiesiskās attiecības regulējošajos ārējos normatīvajos aktos.

[16] Ņemot vērā Senāta judikatūrā nostiprinātās atziņas, ka tiesas pienākums nav detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu un ka tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*Senāta 2010.gada 11.marta sprieduma lietā SKA-66/2010 (A42552506) 14.punkts, 2012.gada 21.februāra rīcības sēdes lēmuma lietā SKA-186/2012 (A42757309) 10.punkts*), tiesa atsevišķi nevērtēs pārējos pieteicējas izvirzītos argumentus, jo tie nevar ietekmēt sprieduma rezultātu kopumā.

[17] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Pieteicēja 2020.gada 5.martā par pieteikumu ir samaksājusi valsts nodevu 30 *euro* (*lietas I sējuma 11.lapa*). Tā kā pieteikums daļā ir apmierināms, no atbildētāja par labu pieteicējai ir piespriežama samaksātā valsts nodeva.

Ministrija 2020.gada 30.aprīlī par pretpieteikumu ir samaksājusi valsts nodevu 30 *euro* (*lietas I sējuma 129.lapa*). Tā kā pretpieteikums daļā ir apmierināms, no pieteicējas par labu atbildētājai ir piespriežama samaksātā valsts nodeva.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126.panta pirmo daļu, 246.–251.pantu, 289.–291.pantu, 256.[1] panta ceturto daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

apmierināt daļā sabiedrības ar ierobežotu atbildību Firmas „Albatross" Tukuma rajonā pieteikumu.

Konstatēt, ka Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija nav pareizi izpildījusi 2011.gada 23.septembra publisko tiesību līgumu starp Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministriju, sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Vides investīciju fonds" un sabiedrību ar ierobežotu atbildību Firmai „Albatross" Tukuma rajonā par projekta Nr.KPFI-12/114 „Siltuma nodrošināšana ar atjaunojamiem energoresursiem atpūtas kompleksa „Albatross" darbībai" īstenošanu, uzliekot par pienākumu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību Firmai „Albatross" Tukuma rajonā samaksāt līgumsodu 7041,14 *euro*.

Noraidīt pārējā daļā sabiedrības ar ierobežotu atbildību Firmas „Albatross" Tukuma rajonā pieteikumu.

Piespriest no Latvijas Republikas par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību Firmai „Albatross" Tukuma rajonā, reģ.Nr.49203001159, samaksāto valsts nodevu 30 *euro*.

Apmierināt daļā Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas pretpieteikumu.

Konstatēt, ka sabiedrība ar ierobežotu atbildību Firmai „Albatross" Tukuma rajonā nav pareizi izpildījusi 2011.gada 23.septembra publisko tiesību līgumu starp Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministriju, sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Vides investīciju fonds" un sabiedrību ar ierobežotu atbildību Firmai „Albatross" Tukuma rajonā par projekta Nr.KPFI-12/114 „Siltuma nodrošināšana ar atjaunojamiem energoresursiem atpūtas kompleksa „Albatross" darbībai" īstenošanu.

Uzlikt pienākumu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību Firmai „Albatross" Tukuma rajonā, reģistrācijas numurs 49203001159, atmaksāt Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai projekta Nr.KPFI-12/114 „Siltuma nodrošināšana ar atjaunojamiem energoresursiem atpūtas kompleksa „Albatross" darbībai" īstenošanai saņemto finansējumu 135 406,52 *euro*.

Noraidīt pārējā daļā Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas pretpieteikumu.

Piespriest no sabiedrības ar ierobežotu atbildību Firmas „Albatross" Tukuma rajonā par labu Latvijas Republikai (Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai) samaksāto valsts nodevu 30 *euro*.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajai apgabaltiesai viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnesis M.Birkmanis